

Cirkulär

V.Valpasvuo/eg

10.4.2000

10/80/2000

Till kommun- och stadsstyrelserna och
samkommunernas styrelser

Godkännande av taxa för den kommunala miljövårds- myndigheten

Den nya miljöskyddslagen och därmed sammanhängande lagar och lagändringar samt miljöskyddsförordningen och vissa ändringar i olika förordningar träder i kraft 1.3.2000.

Enligt 105 § miljöskyddslagen och den ändrade 21 kap. 9 § vattenlagen får en myndighet ta ut avgifter för behandling av i dessa lagar avsedda tillstånd, anmälningar och andra ärenden. Grunden för de avgifter som en kommun tar ut skall i tillämpliga delar överensstämma med lagen om grunderna för avgifter till staten. När storleken på den avgift som en kommun tar ut fastställs är det av central betydelse att avgiften grundar sig på totalkostnaderna för utförandet av prestationen i fråga, dvs. självkostnadsvärdet. Enligt bestämmelsen skall avgiftsgrunderna bestämmas närmare i en av kommunen godkänd taxa.

Den nya taxa för den kommunala miljövårdsmyndigheten som baserar sig på miljöskyddslagen och vattenlagen bör träda i kraft så fort som möjligt efter 1.3.2000, varför det är skäl att inleda beredningen av den i kommunerna utan dröjsmål.

Kommun- och stadsstyrelserna har tillställts separata cirkulär om den nya miljöskyddslagen och om de övriga åtgärder som lagen ger anledning till, dvs. cirkulär 9/80/2000 och 11/80/2000.

Närmare upplysningar:

Karl-Erik Blomgren, tfn (09) 771 25 59

karl-erik.blomgren@kuntaliitto.fi

Leena Eränkö, tfn (09) 771 25 54

leena.eranko@kuntaliitto.fi

BILAGOR:

Mall till taxa för den kommunala miljövårdsmyndigheten
Lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992)
Förordningen om grunderna för avgifter till staten
(211/1992)

FÖR KÄNNEDOM:

Den kommunala miljövårdsmyndigheten
Miljöministeriet
De regionala miljöcentralerna
Förbunden på landskapsnivå

ATT UTARBETA OCH FASTSTÄLLA EN TAXA FÖR DEN KOMMUNALA MILJÖVÅRDSMYNDIGHETEN

1. Allmänt

Den nya miljöskyddslagen (86/2000) och därmed sammanhängande lagar och lagändringar (87-112/2000) samt miljöskyddsförordningen (169/2000) och därmed sammanhängande ändringar i olika förordningar träder i kraft 1.3.2000. Lagen om införande av miljöskyddslagstiftningen (113/2000) trädde i kraft 9.2.2000.

I 105 § miljöskyddslagen ingår följande bestämmelse om behandlingsavgifter:

För behandling av i denna lag avsedda tillstånd, anmälningar och andra ärenden får en statlig myndighet ta ut avgifter som fastställs enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och miljöministeriets förordning med stöd av den. Grunden för de avgifter som en kommun tar ut skall i tillämpliga delar överensstämma med lagen om grunderna för avgifter till staten. Om avgiftsgrunderna föreskrivs närmare i en av kommunen godkänd taxa.

Ingen avgift tas ut för behandling av ett ärende som har anhängiggjorts på initiativ av en myndighet eller en part som orsakas olägenhet. För behandling av ett ärende som har anhängiggjorts på yrkande av någon annan får avgift tas ut, om det skall anses uppenbart att det har anhängiggjorts utan grund.

Motsvarande bestämmelse ingår också i 21 kap. 9 § vattenlagen (264/1961, ändr. 88/2000) om avgift som tas ut för miljötillståndsverkets eller den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens behandling av ärenden som avses i vattenlagen.

2. Om lagen om grunderna för avgifter till staten

Grunden för de avgifter som den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten tar ut skall enligt bestämmelserna i tillämpliga delar överensstämma med lagen om grunderna för avgifter till staten, vars 2 kap. behandlar de allmänna grunderna för när prestationer skall vara avgiftsbelagda och för avgiftens storlek. Viktigast då det gäller att fastställa storleken på den avgift som kommunen tar ut är att avgiften skall grunda sig på totalkostnaderna för utförandet av prestationen i fråga, dvs. självkostnadsvärdet. I 1 § förordningen om grunderna för avgifter till staten (211/1992) fastställs vilka särkostnader som bör räknas till självkostnadsvärdet.

Målet för den hänvisning till lagen om grunderna för avgifter till staten som ingår i bestämmelsen om de kommunala avgifterna enligt miljöskyddslagen och vattenlagen är att förenhetliga grunderna för fastställandet av avgifter då det gäller både statliga och kommunala myndigheter. Förenhetligandet syftar dessutom till att försätta dem som bedriver en verksamhet och som behöver miljötillstånd eller tillstånd enligt vattenlagen i en jämlikare ställning även i fråga om tillståndsavgifterna, bl.a. så att företagen genom skillnader i behandlingsavgifterna enligt miljöskyddslagen respektive vattenlagen inte skall ges ogrundad konkurrensfördel beroende på om beslutet om tillstånd fattas av en statlig eller en kommunal myndighet eller beroende på i vilken kommun verksamheten bedrivs.

Med tanke på uppgörandet av en taxa för den kommunala miljövärdmyndigheten är de mest centrala punkterna i lagen och förordningen om grunderna för avgifter till staten följande:

Lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992)

3 § Definitioner

4 § Avgiftsbelagda prestationer

5 § Avgiftsfria prestationer

6 § Avgifter för offentligrättsliga prestationer

7 § Priset på övriga prestationer

11 a § Bestämmande av avgift

Förordningen om grunderna för avgifter till staten (211/1992)

1 § Prestationers självkostnadsvärde

Den kommunala miljövärdmyndighetens avgiftsbelagda prestationer är enligt bestämmelserna ovan behandling av tillstånd och anmälningar samt i allmänhet behandling av andra ärenden som avses i miljöskyddslagen och vattenlagen och som besvär kan anföras över. Råd, anvisningar, vägledning och allmän information som ges av myndigheten är avgiftsfria prestationer på samma sätt som allmän laglighetsövervakning och inspektionsverksamhet.

Dessutom måste man beakta att enligt 105 § miljöskyddslagen tas ingen avgift ut för behandling av ett ärende som har anhängiggjorts på initiativ av en myndighet eller en part som orsakas olägenhet. För behandling av ett ärende som har anhängiggjorts på yrkande av någon annan får avgift tas ut, om det skall anses uppenbart att det har anhängiggjorts utan grund.

3. Uträkning av självkostnadsvärdet för den kommunala miljövärdmyndighetens prestation och fastställande av behandlingsavgiftens storlek

Självkostnadsvärdet i fråga om debitering per timme för den kommunala miljövärdmyndighetens behandling av ett ärende kan räknas ut antingen utgående från hela miljövärdsenhetens driftsekonomiutgifter eller utgående från behandlarens timlön.

3.1 Uträkning av självkostnadsvärdet utgående från driftsekonomiutgifterna inom den enhet som sköter miljömyndighetsuppgifter

Till driftsekonomiutgifterna kan anses höra:

- lönen för personalen inom enheten och övriga personalersättningar, i vilka i detta sammanhang också inbegrips rese- och utbildningskostnader och övriga dylika kostnader (både yrkesutbildad personal och byråpersonal ingår)
- köp av tjänster (förvaltning, renhållning, löneräkning och övriga dylika tjänster)
- ämnen, förnödenheter och varor (kontorsförnödenheter, inventarier och ADB-utrustning m.m. som tjänar förvaltningen)
- hyror eller värden för hyror (lokalteter och utrustning m.m. som tjänar förvaltningen)
- räntor och avskrivningar (som gäller förvaltningstjänster)
- övriga utgifter (s.k. icke specificerade förvaltningsutgifter)

Till driftsekonomiutgifterna anses inte höra:

- utgifter som anvisats för forskning, planering och uppföljning av miljöns tillstånd
- utgifter som separat anvisats för tillsyn, mätningar m.m.
- understöd och övriga dylika utgifter som inte hör till de s.k. allmänna förvaltningskostnaderna

De enligt dessa grunder uträknade sammanlagda nettoutgifterna divideras med antalet yrkesutbildade personer inom miljövrden och denna kvot divideras först med 12 månader och sedan med antalet arbetstimmar per månad (t.ex. i byråarbete är månadslönedivisorn 152). Motsvarande uträkning kan också utföras utgående från behandlarens timlön. Nedan framställs exempel på uträkning enligt vardera sättet.

Utgående från driftsekonomiutgifterna

- en miljövrdsenhet med 3 yrkesutbildade personer och 2 byråanställda
- nettoutgifterna enligt enhetens driftsekonomiplan 1 500 000 mk
- understöd och nettoutgifter för uppföljning av miljöns tillstånd och tillsyn avdras, varvid i s.k. förvaltningsutgifter återstår 1 300 000 mk
- det tal som erhållits divideras med antalet person-arbetstimmar under ett år för enhetens yrkesutbildade personal ($1\,300\,000 / (3 \times 12 \times 152)$), varvid självkostnadsvärdet för en arbetstimme är 238 mk/timme

Utgående från behandlarens månadslön

- behandlarens månadslön är 15 000 mk,
- vilket divideras med månadslönedivisorn 152, varvid timlönen blir 98,70 mk
- till den erhållna timlönen läggs andelen av de övriga personalkostnaderna inklusive rese- och

utbildningskostnader och övriga dylika kostnader samt andelen av de övriga allmänna förvaltningskostnaderna. Beroende på kostnadsstrukturen och kommunen varierar koefficienten i genomsnitt mellan 2,25 och 3,00

- *i uträkningen är självkostnadsvärdet för en arbetstimme utgående från behandlarens timlön beroende på koefficienten i genomsnitt 259 mk/timme*

Båda dessa uträkningssätt leder till ett självkostnadsvärde för en behandlingstimme som är av samma storleksordning.

Uträkning utgående från driftsekonomiutgifterna är motiverad för fastställande av det självkostnadsvärde som behövs för uppgörande av taxan, men sådan uträkning som allmänt tillämpas t.ex. inom konsultverksamhet och som baserar sig på konsultens månadslön kan också användas vid behov.

3.2 Bedömning av behandlingstiderna

Som utgångspunkt för bedömning av behandlingstiden kan man använda den tid som de facto används för behandling av miljötillstånd för i lagen om miljötillståndsförfarande avsedda olika slags anläggningar eller verksamheter som kan jämföras med dem som ingår i den nya miljöskyddsförordningens förteckning över anläggningar. Vid en bedömning av framtida behandlingstider bör det beaktas att man i ett tillstånd enligt miljöskyddslagen på samma gång skall granska som en helhet alla element som förorsakar förorening av miljön. Således kan man anta att detta i någon mån ökar arbetsmängden och därigenom också behandlingstiderna.

Enligt en av Finlands Kommunförbund år 1994 gjord utredning om uppföljningen av den i lagen om miljötillståndsförfarande avsedda miljötillståndstaxan varierade behandlingstiden för nya tillstånd mellan 5 och 125 timmar och för ändring av tillstånd mellan 10 och 69 timmar. Behandlingstiden för ett - två deltillstånd var i genomsnitt 14 timmar och för tre - fyra deltillstånd 40 timmar. I utredningen deltog sammanlagt 75 kommuner. Behandlingstiden för alla miljötillstånd var i dessa kommuner i medeltal 22 timmar.

Enligt Finlands miljöcentrals utredning om miljötillståndsförfarandet (SYKE duplikat nr 87, 1997), som utarbetades år 1997, varierade den totala behandlingstiden för olika typer av miljötillstånd i kommunerna (från det ansökan inlämnas till kommunens beslut) mellan 1 och 15 månader, medan medeltalet var cirka 3 månader.

I miljöministeriets beslut 23.2.2000 om miljötillståndsverkens och de regionala miljöcentralernas avgifter ingår också en bedömning av den genomsnittliga behandlingstiden för olika slags tillstånd.

När taxan för den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten uppgörs är det motiverat att utreda och bedöma vilken tid som de facto har använts för

behandling av de mest typiska miljötillstånden i kommunen och bedöma behandlingstiderna för de övriga i avgiftsförteckningen uppräknade anläggnings- och verksamhetstyperna utgående från dessa. Vid bedömningen kan man också beakta de behandlingstider som har konstaterats i samband med de ovan nämnda utredningarna samt likheterna mellan behandlingstiderna för verksamheter av samma typ och omfattning som behandlas av kommunala och statliga myndigheter.

3.3 Kostnader för hörande och information

Till behandlingsavgiften skall läggas de genomsnittliga kostnaderna för anmälning i anknytning till anhängiggörandet, hörande av parterna och information om beslutet. Dessa kostnader uppkommer genom utarbetandet av kungörelsen och kungörandet, den annonsering om kungörelsen som vid behov görs i en dagstidning, hörandet av grannar och övriga parter, inhämtandet av utlåtanden och informationen om beslutet. När en annons om kungörelse införs i en dagstidning bör man beakta att det inte är meningen att en ibland till och med mycket detaljerad och omfattande kungörelse skall publiceras i tidningen som sådan. I tidningen meddelas endast att en kungörelse om en ansökan rörande anläggningen eller verksamheten i fråga är framlagd på kommunens anslagstavla samt var och under vilken tid handlingarna är framlagda till påseende. I annonsen beskrivs i korthet till väsentliga delar vem som ansöker om respektive anläggning eller verksamhet, verksamhetens natur och platsen för verksamheten. Det är i allmänhet inte motiverat att publicera en tidningsannons i fler dagstidningar än den som har den allmännaste spridningen inom det område som påverkas av verksamheten, om det inte med stöd av språklagen är nödvändigt att publicera annonsen på flera språk.

Det är skäl att väga för och emot när storleken av dessa kostnader för hörande och information m.m. bedöms, eftersom man inte med stöd av miljöskyddslagen kan förutsätta att sökanden betalar oskäligt dyra och omfattande tidningsannonser. I vissa fall har kommunens miljötillståndsmyndighet varit tvungen att enligt beslut av domstol återbetala till sökanden en del av kostnaderna för kungörelse då kostnaderna i jämförelse med verksamhetens omfattning har blivit oskäligt höga. Dessutom förutsätter miljöskyddslagen inte något bevisligt meddelande då det gäller att separat informera parterna om kungörelsen, varvid det åtminstone är tillräckligt att parterna har tillställts ett s.k. sju dagars brev. I normala fall kan man bedöma att de genomsnittliga kostnaderna för hörande och delgivning samt annonsering sammanlagt uppgår till 1 000–2 000 mk.

3.4 Fastställande av avgiftens storlek

Grunden för behandlingsavgifterna är priset för en genomsnittlig behandlingstimme multiplicerat med den genomsnittliga tid som används för behandling av ärendet plus de genomsnittliga kostnaderna för hörande och information.

4. Mall till taxa för den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

I bilagan till detta cirkulär ingår en mall till taxa för den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten och detaljerade motiveringar till taxan. Som bilaga till mallen finns två exempel på avgiftstabeller. I den ena anges i en förteckning i huvudsak alla de ärenden som skall avgöras av den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten och i den andra har avsikten varit att gruppera ärendena i enhetliga grupper utgående från verksamhetstyp och behandlingens omfattning.

5. Godkännande av taxa för den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten

Det ankommer på kommunen att godkänna taxan. Enligt 13 § kommunallagen (365/1995) fattar kommunfullmäktige beslut om de allmänna grunderna för de avgifter som skall tas ut för kommunens prestationer och enligt 14 § kan fullmäktige i en instruktion delegera beslutanderätt till kommunens övriga organ samt till förtroendevalda och tjänsteinnehavare. Beslutanderätt får dock inte delegeras i ärenden som fullmäktige enligt en uttrycklig bestämmelse i lag skall besluta om.

Genom den hänvisning till lagen om grunderna för avgifter till staten som ingår i bestämmelsen om avgifter i miljöskyddslagen och vattenlagen regleras de allmänna grunderna för fastställandet av avgifter. Därför kan det anses att fullmäktige skall besluta om huruvida kommunen tar ut avgifter enligt dessa bestämmelser, och i övrigt kan godkännandet av taxan delegeras i en instruktion eller förvaltningsstadga till det organ som utgör kommunal miljöförvaltningsmyndighet.

Enligt 14 § lagen om införande av miljöskyddslagstiftningen tillämpas tidigare gällande lagstiftning på ärenden som är anhängiga, om ärendet har kungjorts eller annars delgivits en part före 1.3.2000. Då det gäller sådana ansökningar om miljötillstånd tas avgiften ut utgående från en taxa som har fastställts med stöd av lagen om miljötillstånds-förfarande (735/1991). Vid behandlingen av ärenden som anhängiggjorts senare skall den avgift som den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten tar ut grunda sig på en med stöd av miljöskyddslagen och vattenlagen fastställd taxa som gäller vid den tidpunkt då ärendet anhängiggörs.

Den nya taxa för den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten som baserar sig på miljöskyddslagen och vattenlagen bör träda i kraft så fort som möjligt efter 1.3.2000, varför det är skäl att inleda beredningen av den i kommunerna utan dröjsmål.

Det är motiverat att kommunen i beslutet om godkännande av taxan bestämmer att taxan trots eventuellt sökande av ändring träder i kraft vid den tidpunkt som fastställs i taxan. Denna tidpunkt bör väljas så att protokollet över beslutet om godkännande av taxan har justerats och framlagts till påseende före denna tidpunkt. Om det ärende som gäller godkännande av taxan behandlas i kommunfullmäktige kan fattandet av beslut om när taxan skall träda i kraft delegeras till kommunstyrelsen. Kommunstyrelsen ansvarar för verkställigheten av kommunfullmäktiges

beslut och tillsynen över beslutens laglighet. Ändring i beslutet om godkännande av taxan söks i enlighet med kommunallagens bestämmelser.

FINLANDS KOMMUNFÖRBUND

Timo Kietäväinen
vice verkställande direktör

Maija Hakanen
miljöchef

TAXA FÖR DEN KOMMUNALA MILJÖVÅRDSMYNDIGHETEN

Motiveringar

1. Allmänt

Mallen för taxa följer i så stor utsträckning som möjligt principerna och målen i lagstiftningen om grunderna för avgifter till staten, så som 105 § miljöskyddslagen förutsätter. Mallen för taxa möjliggör också ett flexibelt förfarande i undantagssituationer och jämkning av avgifterna vid behov.

I mallen ingår två olika slag av avgiftsförteckningar:

- 1) alla typer av anläggningar och verksamheter specificerade
- 2) typerna av anläggningar grupperade enligt verksamheternas omfattning

Som avgiftsförteckning kan kommunen använda den ena av dessa mallar, eller så kan kommunen utarbeta en lämplig kombinerad förteckning eller motsvarande utgående från dem.

2. Priset i euro bör framgå

Eftersom vi övergår till att använda den gemensamma valutan euro år 2002, är det redan i detta sammanhang skäl att ange avgifterna även i euro. Härvid används den gällande eurokoefficienten (omräkningskoefficienten) som är följande: 1 mk = 0,168187 euro. Det är skäl att ange koefficienten i taxan.

3. Detaljerade motiveringar till mallen

§ 1	<u>Tillämpningsområde</u>
1.1	Enligt 105 § miljöskyddslagen (86/2000) och 21 kap. 9 § vattenlagen (264/1961) får den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten för behandling av i dessa lagar nämnda tillstånd, anmälningar och andra ärenden ta ut avgift, om vars grunder föreskrivs närmare i en av kommunen godkänd taxa.
§ 2	<u>Grunderna för fastställande av avgifter</u>
2.1	Enligt de lagrum som nämns i punkt 1.1 skall grunderna för en avgift som kommunen tar ut överensstämja i tillämpliga delar med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), enligt vars 6 § storleken på den avgift som tas ut skall motsvara beloppet av totalkostnaderna för utförande av prestationen, dvs. självkostnadsvärdet.
2.2	I 1 § förordningen om grunderna för avgifter till staten (211/1992) bestäms att till en prestations självkostnadsvärde räknas förutom

särkostnaderna för utförandet av prestationen den andel av s.k. allmänna förvaltningskostnader som utförandet av prestationen åsamkar. Vidare bör, enligt principerna i lagstiftningen om grunderna för avgifter, alla kostnader som behandlingen av ärendet åsamkar myndigheten ingå i avgifterna i taxan. Därför bör också de kostnader som förorsakas av hörande av parter samt information om ansökan och beslutet, såsom kostnaderna för tidningsannonser, ingå i den fasta avgiften.

- 2.3 I undantagsfall, t.ex. i situationer som avses i § 10 mom. 2 i taxan, förutsätter uträkningen av behandlingsavgiften enligt använd arbetstid liksom också uträkningen av avgiftstabellerna i bilagorna till taxan att behandlingens självkostnadsvärde utreds och anges i taxan. Enligt utredningar som gjorts av Kommunförbundet har storleken på den avgift som bygger på debitering per timme i de för närvarande gällande taxorna för miljötillstånd i genomsnitt varit 200–300 mk.

§ 3 Behandlingsavgifter för tillstånd, anmälningar och andra ärenden

- 3.1 Avgifterna, som bygger på den genomsnittliga behandlingstiden och självkostnadsvärdet samt på de genomsnittliga kostnaderna för hörande och information, anges i den avgiftstabell som finns som bilaga till taxan.

§ 4 Tilläggsavgifter som åsamkas av förfarandets omfattning

- 4.1 Behandlingen av tillstånd och anmälningar som gäller olika anläggningar och verksamheter kan variera mycket beroende på hur omfattande tilläggsutredningarna och hörandet av parter är. Därför är det motiverat att kommunen i taxan tar in en möjlighet att ta ut tilläggsavgift för utlåtan- det, samt dessutom en möjlighet att hos sökanden separat ta ut de kostna- der för utlåtan- det som sakkunnigmyndigheten eventuellt tagit ut hos den kommunala miljövårdsmyndigheten. Det bör också vara möjligt att hos sökanden vid behov ta ut kostnaderna för eventuellt behövliga konsult- utredningar eller andra expertutredningar.

Enligt 17 § 2 mom. miljöskyddsförordningen kan tillståndsmyndigheten för utredande av ett tillståndsärende vid behov ordna ett hörande eller ordna syn på det sätt som bestäms i lagen om förvaltningsförfarande. För händelse av sådana fall är det motiverat att i taxan införa en möjlighet att hos sökanden ta ut av dessa åsamkade hyres- och resekostnader och övriga motsvarande kostnader som faktureras separat samt en tilläggsav- gift för övriga kostnader som åsamkats myndigheten för ordnandet av hörande eller syn.

§ 5 Sänkning av avgift

- 5.1 Vid behov kunde avgiften sänkas utgående från arbetsmängden då det gäller behandling av ett ärende som är betydligt mindre än i genomsnitt.
- 5.2 Behandlingen av ett ärende som gäller väsentlig ändring av verksam- heten, justering av ett tillståndsbeslut eller beviljande av ett nytt tillstånd för viss tid kan till arbetsmängden ofta antingen motsvara behandlingen

av ett nytt tillstånd eller vara avsevärt mindre. Om arbetsmängden kan anses vara avsevärt mindre än motsvarande behandling av ett nytt tillstånd, kan avgiften sänkas.

- 5.3 En teknisk ändring av ett tillstånd eller beslut med anledning av anmälan eller någon annan obetydlig ändring av tillståndsvillkoren kräver i allmänhet en betydligt mindre arbetsmängd än en normal behandling, varför det i dessa fall är motiverat att sänka avgiften.
- 5.4 Behandlingen av ärenden enligt 5 § 2 mom. och 7 § lagen om införande av miljöskyddslagstiftningen motsvarar i fråga om arbetsmängden behandling av en helt ny ansökan, varför det inte föreligger grunder för sänkning av avgiften, trots att det är fråga om ett nytt tillstånd för redan existerande verksamhet.
- 5.5 Enligt 9 § 2 mom. miljöskyddsförordningen skall tillståndsansökan innehålla en utredning om den energi som används och energianvändningens effektivitet samt om en eventuell miljöstyrningsordning, och vidare skall enligt 19 § 3 mom. av tillståndsbeslutets beslutsdel vid behov framgå hur miljöstyrningsordningar eller åtgärder och rapportering som grundar sig på avtal om energisparande har beaktats när tillståndsvillkoren fastställts.

Ovan nämnda avtal och ordningar kan anses minska myndighetens behov av utredning och meddelande av föreskrifter och sålunda minska den behandlingstid som ärendet kräver, och således kan avgiften sänkas på basis av dem.

- 5.6 På samma sätt som ovan minskar gårdsbruksenheter vidtagande av frivilliga vattenvårdsåtgärder enligt miljöstödsystemet myndighetens behov att vid tillståndsbehandlingen separat utreda dessa frågor, och å andra sidan är det i fråga om sådana gårdsbruksenheter lättare att erhålla de utredningar och uppgifter som tillståndsansökan förutsätter. I fråga om sådana gårdsbruksenheter skulle kommunen kunna sänka avgiften.
- 5.7 Enligt 1 § 2 mom. miljöskyddsförordningen skall miljötillstånd sökas för verksamhet som avses i förordningens 1 § 1 mom. men som är av mindre omfattning än den, om verksamheten förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde och om verksamheten kan medföra risk för förorening av grundvatten.

I fråga om sådan verksamhet av mindre omfattning, som på grund av förläggning till ett grundvattenområde kräver tillstånd, torde det vara motiverat att sänka tillståndsavgiften i de fall då behandlingen av ett sådant tillstånd orsakar en mindre arbetsmängd. Å andra sidan finns det grunder för att anta att bedömningen av huruvida en sådan verksamhet kräver tillstånd i vissa fall kan orsaka myndigheten mera tilläggsarbete än vanligt, varvid det inte finns grunder för sänkning av avgiften.

- 5.8 Enligt 38 § miljöskyddslagen skall om kungörelsen av en ansökan om miljötillstånd annonseras i minst en dagstidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av

ringa betydelse eller annonsering annars är uppenbart onödig. På motsvarande grunder skall enligt lagens 54 § uppgift om beslutet publiceras i en dagstidning. Vidare skall en anhängig anmälan som avses i lagens 60–62 § offentliggöras och parterna höras i enlighet med lagen om förvaltningsförfarande. Det kan även i somliga av dessa fall vara skäl att annonsera om ärendet i en dagstidning.

Huvudregeln är att en annons publiceras i en dagstidning och att de kostnader detta åsamkar ingår i avgifterna enligt taxan. Endast i undantagsfall, om ärendet är av ringa betydelse eller annonsering annars är uppenbart onödig, kan annonsen lämnas opublicerad. Med avseende på dessa fall är det motiverat att taxan ger en möjlighet att från avgiften dra av de genomsnittliga annonseringskostnader som ingår i avgiften.

§ 6 Återtagande av eller förfall för ansökan, anmälan eller något annat ärende

- 6.1 Behandlingen av ett ärende vid den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten kan förfalla därför att sökanden återtar sin ansökan, sin anmälan eller sitt ärende av annat slag, eller så kan ärendet förfalla av andra orsaker innan myndigheten har gett sitt beslut. I sådana fall kan det vara skäligt att sänka behandlingsavgiften. Myndigheten har då ofta vidtagit väsentliga åtgärder i syfte att behandla ansökan eller så är behandlingen av ärendet nästan slutförd. I sådana fall är det motiverat att ta ut kostnader enligt § 4 för behandlingen av ärendet samt separat bestämma en minimiandel av avgiften enligt § 3.

§ 7 Avslag på eller avvisande av ansökan eller anmälan

- 7.1 Behandlingen av ett ärende som leder till avslag kräver motsvarande utredningar och ofta mycket mera omfattande motiveringar än behandlingen av ett ärende som leder till ett positivt beslut. Därför är det motiverat att samma avgift tas ut för avslag som för positiva beslut. I vissa fall är grunderna för avslag så uppenbara att behandlingen av ärendet inte tar lång tid i anspråk. I dessa fall bör det vara möjligt att sänka avgiften.
- 7.2 Beslut om att en ansökan eller anmälan inte tas upp till behandling fattas i allmänhet snabbt, eftersom dessa fall vanligtvis är helt klara. I sådana fall finns det inte grunder för att ta ut avgift.

§ 8 Behandlingsavgift för återförvisad ansökan

- 8.1 Om en domstol med anledning av sökande av ändring återförvisar ett ärende för ny behandling fortsätter behandlingen av ärendet i praktiken där den tidigare behandlingen upphörde. Därför bör från behandlingsavgiften enligt taxan dras av det belopp som redan har tagits ut för miljöförvaltningsmyndighetens tidigare beslut i samma ärende.
- 8.2 Om en domstol med anledning av sökande av ändring upphäver ett beslut därför att sökanden inte har varit i behov av det tillstånd som söktes, är det skäligt att den avgift som eventuellt har tagits ut hos sökanden

återbetalas i sin helhet. I ett sådant ärende kan situationen delvis även anses vara förorsakad av myndighetens felaktiga tolkning, varför det även av denna orsak är motiverat att återbetala avgiften.

§ 9 Avgift för beslut om säkerhet

- 9.1 Enligt 101 § miljöskyddslagen kan tillståndsmyndigheten på begäran av den som ansöker om tillstånd föreskriva att verksamheten trots att ändring har sökts får inledas med iakttagande av tillståndsbeslutet, om sökanden för det fall att tillståndsbeslutet upphävs eller tillståndsvillkoren ändras ställer godtagbar säkerhet för att miljön återställs i ursprungligt skick. Vid behandlingen av ett ärende som gäller godkännande av en sådan säkerhet är myndigheten tvungen att utreda bl.a. huruvida inledandet av verksamheten gör sökandet av ändring onödigt, vad ett eventuellt återställande av miljön i ursprungligt skick skulle kosta och vilket slag av säkerhet myndigheten kan godkänna. I dessa fall är det motiverat att hos sökanden ta ut en tilläggsavgift, vars storlek utgör en bestämd del av avgiften för verksamheten enligt § 3.

§ 10 Jämkning eller fastställande av avgiften i undantagsfall

- 10.1 Tillämpning av avgift enligt taxan kan i vissa fall med avseende på ärendets karaktär eller betydelse leda till en oskäligt stor avgift, varvid det bör vara möjligt att av särskilda skäl fastställa en avgift som avviker från taxan. Sådana särskilda skäl anges i 6 § 3 mom. lagen om grunderna för avgifter till staten. Avgiften bör även i sådana fall täcka de kostnader som åsamkas myndigheten av expertutlåtanden m.m. som behandlingen av ansökan förutsätter. Eftersom behandlingen av en ansökan alltid åsamkar myndigheten kostnader bör en viss andel av avgiften enligt taxan alltid tas ut för att täcka dessa kostnader.
- 10.2 I vissa särfall, till exempel vid behandling av ett exceptionellt omfattande och svårt ärende, kan de faktiska kostnaderna bli avsevärt större än avgifterna enligt taxan. I dessa fall bör det vara möjligt att för deras del ta ut en behandlingsavgift enligt de faktiska kostnaderna. I dessa fall bör avvikelserna från taxan motiveras med en kalkyl som bygger på kostnadsuppföljning och med en specificerad utredning över de övriga kostnaderna. Dessa utredningar bör också fogas till fakturan över behandlingsavgiften.

§ 11 Beslut om avgift, återbetalning av avgift och undantag

- 11.1 Enligt 96 § 3 mom. miljöskyddslagen anförs besvär över behandlingsavgifter i samma ordning som besvär över huvudsaken. På denna grund skall miljöförvaltningsmyndigheten föreskriva om avgiften, återbetalning av avgiften, sänkning av avgiften och senareläggande av avgiften i det beslut som gäller huvudsaken eller genom ett separat beslut som ges samtidigt. Ifall ett separat beslut om avgiften fattas skall beslutet och betalningskupongen sändas till den betalningsskyldige samtidigt som beslutet i huvudsaken sänds.

§ 12 Betalning och indrivning av avgift

12.1 Det är befogat att i taxan föreskriva om betalning av avgiften, och det kan anses vara en skälig huvudprincip att avgiften betalas inom utsatt tid efter det att beslutet i ärendet har vunnit laga kraft. Det är motiverat att i taxan också ta in ett omnämnande av dröjsmålsräntan på försenad betalning. Enligt 3 § förordningen om grunderna för avgifter till staten tas på ett obetalt belopp ut en dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen.

12.2 Det är motiverat att möjligheten att indriva en obetald avgift i utsökningsväg utan separat dom eller beslut nämns i taxan i informationssyfte. En bestämmelse om detta ingår i 11 § 1 mom. lagen om grunderna för avgifter till staten.

§ 13 Tillämpning av taxan

13.1 Eftersom taxan inte kan träda i kraft retroaktivt bör i taxan nämnas på vilka grunder sådana ärenden på vilka taxan inte kan tillämpas bedöms.

13.2 Det är skäl att i taxan också ange den eurokoefficient som använts för uträkning av priserna i euro. Eurokoefficienten är följande: 1 mk = 0,168187 euro. Närmare upplysningar om euron finns bl.a. på Internet under adressen www.euro.fi.

§ 14 Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

14.1 Taxan bör träda i kraft så fort som möjligt eftersom avgifter inte kan tas ut retroaktivt.

Det är motiverat att kommunen i beslutet om godkännande av taxan bestämmer att taxan trots eventuellt sökande av ändring träder i kraft vid den tidpunkt som fastställs i taxan. Denna tidpunkt bör väljas så att protokollet över beslutet om godkännande av taxan har justerats och framlagts till påseende före denna tidpunkt. Om det ärende som gäller godkännande av taxan behandlas i kommunfullmäktige kan fattandet av beslut om när taxan skall träda i kraft delegeras till kommunstyrelsen. Kommunstyrelsen ansvarar för verkställigheten av kommunfullmäktiges beslut och tillsynen över beslutens laglighet. Ändring i beslutet om godkännande av taxan söks i enlighet med kommunallagens bestämmelser.

14.2 I taxan skall för tydlighetens skull också ingå ett omnämnande av vilken taxa som tillämpas i de fall som har anhängiggjorts innan miljöskyddslagen trädde i kraft och på vilka gammal lagstiftning tillämpas också i övrigt.

TAXA FÖR DEN KOMMUNALA MILJÖVÅRDSMYNDIGHETEN

§ 1 Tillämpningsområde

- 1.1 För behandling av tillstånd, anmälningar och andra ärenden enligt miljöskyddslagen (86/2000) och vattenlagen (264/1961) tar den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten ut en behandlingsavgift enligt denna taxa.

§ 2 Grunderna för fastställande av avgifter

- 2.1 Miljöförvaltningsmyndighetens avgifter baserar sig på det genomsnittliga självkostnadsvärdet för behandling av tillstånd, anmälningar och andra ärenden. Självkostnadsvärdet innehåller de totalkostnader som ärendets behandling åsamkar myndigheten.
- 2.2 Till totalkostnaderna räknas förutom särkostnaderna för ärendets behandling behandlingens andel av administrations-, lokal- och kapitalkostnaderna samt av myndighetens övriga sammanlagda kostnader. Till totalkostnaderna räknas dessutom kostnaderna för hörande av parter samt kostnaderna för information om ansökan och beslutet.
- 2.3 Den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens självkostnadsvärde för behandling av ett ärende är _____mark (_____euro) per timme.

§ 3 Behandlingsavgifter för tillstånd, anmälningar och andra ärenden

- 3.1 Avgifterna för behandling av tillstånd, anmälningar och andra ärenden anges i bifogade avgiftstabell.

§ 4 Tilläggsavgifter som åsamkas av förfarandets omfattning

- 4.1 Utöver den avgift som nämns i § 3 tas följande tilläggsavgifter ut för behandling av ärendet:
- 1) utlåtagande av en sakkunnigmyndighet enligt separat faktura samt minst _____mark (_____euro) per utlåtagande
 - 2) konsult- eller expertutredning enligt separat faktura
 - 3) kostnader som föranletts av ordnande av hörande eller syn enligt 17 § 2 mom. miljöskyddsförordningen samt _____mark (_____euro) per hörande eller syn.

§ 5 Sänkning av avgift

- 5.1 Om den arbetsmängd som behandlingen av ett ärende kräver är betydligt mindre än i genomsnitt kan behandlingsavgiften fastställas så att den är _____% lägre än avgiften enligt § 3.
- 5.2 Behandlingsavgiften för en ansökan som gäller väsentlig ändring av verksamheten, justering av ett tillståndsbeslut eller beviljande av ett nytt tillstånd för viss tid samt behandlingsavgiften för förnyande av anmälan kan fastställas så att den är _____% lägre än avgiften enligt § 3.

- 5.3 För en teknisk ändring av ett tillstånd eller beslut med anledning av anmälan eller någon annan obetydlig ändring av tillståndsvillkoren som kräver en betydligt mindre arbetsmängd än i genomsnitt kan behandlingsavgiften fastställas så att den är _____% lägre än avgiften enligt § 3.
- 5.4 I situationer som avses i 5 § 2 mom. och 7 § lagen om införande av miljöskyddslagstiftningen (113/2000) tas likväl ut avgift enligt § 3, om den arbetsmängd som behandlingen av ärendet kräver motsvarar behandlingen av ett tillstånd som krävs för en ny verksamhet.
- 5.5 På grund av en säkrad miljöstyrningsordning eller någon annan motsvarande ordning eller avtal om energisparande som tillämpas av den anläggning eller verksamhet som ansökan gäller och som kan anses minska behovet av utredning av verksamheten eller meddelandet av tillståndsvillkor som gäller kontroll och uppföljning kan behandlingsavgiften fastställas så att den är _____% lägre än avgiften enligt § 3.
- 5.6 Behandlingsavgiften för djurstallar kan, om gårdsbruksenheten i fråga vidtar frivilliga vattenvårdsåtgärder enligt systemet med miljöstöd för jordbruket, fastställas så att den är _____% lägre än avgiften enligt § 3.
- 5.7 En behandlingsavgift som gäller miljötillstånd för sådan verksamhet som avses i 1 § 2 mom. miljöskyddsförordningen kan fastställas så att den är _____% lägre än avgiften enligt § 3.
- 5.8 Om ansökan gäller sådan verksamhet att annonsering om kungörelsen av ansökan i en dagstidning skall anses vara uppenbart onödig på grund av ärendets ringa betydelse eller annars, avdras _____mark (_____ euro) från avgiften enligt § 3.

§ 6 Återtagande av eller förfall för ansökan, anmälan eller något annat ärende

- 6.1 Om sökanden återtar sin ansökan, sin anmälan eller sitt ärende av annat slag eller om den kommunala miljövårdsmyndighetens behandling av ärendet förfaller av någon annan orsak innan beslutet ges och myndigheten har vidtagit väsentliga åtgärder i syfte att behandla ansökan, tas _____% av avgiften enligt § 3 ut, liksom övriga kostnader enligt § 4 som behandlingen av ansökan åsamkat.

§ 7 Avslag på eller avvisande av ansökan eller anmälan

- 7.1 För en ansökan eller anmälan som avslagits tas avgift enligt denna taxa ut. Om grunderna för avslaget är så uppenbara att det inte har funnits orsak till en mera omfattande behandling av ärendet kan avgiften fastställas så att den är _____% lägre än avgiften enligt § 3.
- 7.2 Om en ansökan eller anmälan inte har tagits upp till behandling, tas ingen avgift ut.

§ 8 Behandlingsavgift för återförvisad ansökan

- 8.1 Från en behandlingsavgift enligt denna taxa för ett ärende som en domstol med anledning av sökande av ändring har återförvisat avdras det belopp som har tagits ut för det beslut som miljövårdsmyndigheten tidigare har avgett i samma ärende.

- 8.2 Om en domstol med anledning av sökande av ändring upphäver ett beslut därför att sökanden inte har varit i behov av det tillstånd som sökts, återbetalas den eventuellt uttagna avgiften i sin helhet.

§ 9 Avgift för beslut om säkerhet

- 9.1 För behandling av ett i 101 § miljöskyddslagen avsett ärende som gäller godkännande av säkerhet tas en tilläggsavgift ut som är _____ % av avgiften för verksamheten enligt § 3.

§ 10 Jämkning eller fastställande av avgiften i undantagsfall

- 10.1 Om tillämpningen av denna taxa med beaktande av tillståndets, anmälningens eller det övriga ärendets karaktär eller betydelse leder till en oskäligt stor avgift, kan behandlingsavgiften av särskilda skäl fastställas så att den är lägre än avgiften enligt § 3. Avgiften skall även i sådana fall täcka de kostnader enligt § 4 som åsamkats myndigheten, och den bör vara minst _____ % av avgiften enligt § 3.
- 10.2 Om tillämpningen av denna taxa med beaktande av omfattningen och arbetsmängden vid behandlingen av tillstånd, anmälan eller något annat ärende leder till en oskäligt liten avgift, kan behandlingsavgiften i särskilda fall, med avvikelse från avgifterna enligt § 3, även fastställas utgående från det självkostnadsvärde som uträknas enligt behandlingstiden och de övriga särkostnader som behandlingen av ärendet åsamkar. I detta fall skall en utredning om avgiftens beräkningsgrund samt en specifikation över de övriga särkostnaderna fogas till beslutet om avgiftens storlek.

§ 11 Beslut om avgift, återbetalning av avgift och undantag

- 11.1 Den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten föreskriver om avgiften, återbetalning av avgiften, sänkning av avgiften och senareläggande av avgiften i det beslut som gäller huvudsaken eller genom ett separat beslut som ges samtidigt. Ifall ett separat beslut om avgiften fattas skall beslutet och betalningskupongen sändas till den betalningsskyldige samtidigt som beslutet i huvudsaken sänds.

§ 12 Betalning och indrivning av avgift

- 12.1 Avgiften skall betalas inom 14 dygn efter det att beslutet i ärendet har vunnit laga kraft. På en försenad betalning tas en dröjsmålsränta ut enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen (633/1982).
- 12.2 Om en avgift enligt denna taxa inte har betalats trots påminnelse, kan den indrivnas i utsökningsväg utan separat dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

§ 13 Tillämpning av taxan

- 13.1 Avgiften fastställs enligt denna taxa då det gäller ärenden som har anhängiggjorts och kungjorts eller annars delgivits parterna efter datum för ikraftträdandet av denna taxa.
- 13.2 Den eurokoefficient som använts i taxan är: 1 mark = 0,168187 euro

§ 14 Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

14.1 Denna taxa träder i kraft den ____ mars 2000.

14.2 För behandling av miljötillståndsärenden som har anhängiggjorts och kungjorts eller annars delgivits parterna före miljöskyddslagens ikraftträdande tas behandlingsavgift ut enligt den tidigare gällande taxan för miljötillstånd.

Kommunens/stadens _____ har godkänt denna taxa genom sitt beslut den ____ mars 2000 § _____.

AVGIFTSTABELL (mall 1)

Den kommunala miljövårdsmyndighetens avgifter för behandling av tillstånd, anmälningar och andra ärenden enligt miljöskyddslagen och vattenlagen

ANLÄGGNING ELLER VERKSAMHET**Avgift
mark****Avgift
euro****Anläggning eller verksamhet som förutsätter miljötillstånd
(7 § miljöskyddsförordningen)**Skogsindustri

- sågverk eller fanerfabrik
- anläggning som använder träskyddskemikalier

Metallindustri

- anläggning för elektrolytisk eller kemisk ytbehandling av metaller eller plaster, anläggning för tillverkning av mönsterkort, betningsanläggning, fosfateringsanläggning och anläggning för anodisering av aluminium

Energiproduktion

- kraftverk, pannanläggning eller annan anläggning som använder olja, stenkol, trä, torv, gas eller andra brännbara ämnen

Kemisk industri

- smörjoljefabrik
- fabrik som tillverkar ytaktiva ämnen eller tvättmedel

Upplagring eller hantering av kemikalier eller flytande bränslen

- distributionsstation för flytande bränslen
- annat upplag för farliga kemikalier i flytande form
- stenkolsupplag

Verksamhet där flyktiga organiska föreningar används

- anläggning där flyktiga organiska föreningar används

Malm- eller mineralbrytning eller tagande av
marksustanser och torv

- stenbrott eller stenbrytning som är anknuten till annat än jordbyggnadsverksamhet
- permanent stenkross, asfaltstation eller anläggning för kalkstensmalning
- eller flyttbar stenkross, asfaltstation eller anläggning för kalkstensmalning som är förlagd till ett visst område

Tillverkning av mineralprodukter

- permanent betongstation eller betongproduktfabrik
- lättgrus- eller lättbetongfabrik
- keramik- eller porslinsfabrik
- fibercementskivefabrik

AVGIFTSTABELL (mall 1)

Den kommunala miljöförvaldningens avgifter för behandling av tillstånd, anmälningar och andra ärenden enligt miljöskyddslagen och vattenlagen

ANLÄGGNING ELLER VERKSAMHET**Avgift
mark****Avgift
euro**Produktion eller behandling av skinn eller textilier
i en anläggning

- tvättinrättning där textilier tvättas med vatten eller kemisk tvättinrättning

Tillverkning av livsmedel eller foder

- slakteri
- köttförädlingsfabrik eller annan anläggning som behandlar kött eller köttprodukter
- anläggning som behandlar fiskeriprodukter
- anläggning för uppsamling, behandling eller förädling av mjölk eller glassfabrik
- anläggning för behandling eller förädling av potatis eller rotfrukter
- grönsaks-, rotfrukts-, frukt- eller bärproduktfabrik eller färdigmatsfabrik
- sötsaksfabrik eller bageri
- läskedrycksfabrik eller anläggning för buteljering av läskedrycker
- bryggeri, maltfabrik eller anläggning för buteljering av malt- eller alkoholdrycker
- foderblandningsanläggning
- kafferosteri eller tobaksfabrik

Djurstallar och fiskodling

- djurstall
- pälsdjursfarm

Trafik

- sådan flygplats som inte har fast flygtrafikledningstjänst
- depå för bussar, lastbilar eller arbetsmaskiner
- utomhus belägen motorsportbana

Avfallshantering samt vatten och avlopp

- avstjälningsplats för inert avfall som uppkommer vid drift av stenbrott
- anläggning där vegetabiliskt avfall som uppkommer inom jord- och skogsbruket och obehandlat virkesavfall förbränns
- anläggning eller plats där sådant problemavfall som uppkommer i verksamheten eller på platsen i fråga återvinns eller behandlas
- mottagningsplats för problemavfall som uppkommer i hushåll eller i verksamhet som kan jämföras därmed
- komposteringsanläggning

- annan anläggning eller plats för återvinning eller behandling av avfall
- annan återvinning eller behandling av avfall i en anläggning eller yrkesmässigt
- reningsverk för avloppsvatten eller avledande av avloppsvatten annanstans än till allmänt avlopp

Övrig verksamhet

- utomhus belägen skjutbana
- sådan sandblästring i en anläggning som främst försiggår utomhus
- djurgård eller nöjespark
- krematorium

AVGIFTSTABELL (mall 1)

Den kommunala miljövårdsmyndighetens avgifter för behandling av tillstånd, anmälningar och andra ärenden enligt miljöskyddslagen och vattenlagen

ANLÄGGNING ELLER VERKSAMHET	Avgift mark	Avgift euro
------------------------------------	------------------------	------------------------

I 28 § 2 mom. 3 punkten miljöskyddslagen avsedd verksamhet som kan utsätta omgivningen för sådant oskäligt besvär som avses i 17 § 1 mom. lagen angående vissa grannelagsförhållanden

Behandling av anmälningar enligt 10 kap. miljöskyddslagen

- verksamhet som tillfälligt orsakar buller eller skakningar
- verksamhet av försöksnatur
- exceptionella situationer

Behandling av ärenden enligt vattenlagen

- begränsning av tagandet av hushållsvatten (1:16 § vattenlagen)
- undersökningstillstånd (1:31 § vattenlagen)
- dikning (6:12 § vattenlagen)
- anläggning av vatten- eller avloppsledning (9:18 §;10:7 § vattenlagen)

Behandling av övriga ärenden

- behandling och godkännande av kontrollplan
- behandling av uppenbart ogrundat ärende som anhängiggjorts på initiativ av någon annan än den part som orsakas olägenhet
- behandling av något annat ärende enligt miljöskyddslagen, mk/timme

Eurokoefficient som använts: 1 mk = 0,168187 euro

AVGIFTSTABELL (mall 2)

Den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens avgifter för behandling av tillstånd, anmälningar och andra ärenden enligt miljöskyddslagen och vattenlagen

ANLÄGGNING ELLER VERKSAMHET**Avgift
mark****Avgift
euro****Anläggning eller verksamhet som förutsätter miljötillstånd
(7 § miljöskyddsförordningen)**Anläggningar för skogsindustri, metallindustri och kemisk industri

- 7 § 1 mom. 1, 2 och 4 punkten miljöskyddsförordningen

Energiproduktion

- 7 § 1 mom. 3 punkten miljöskyddsförordningen

Upplagring eller hantering av kemikalier eller flytande bränslen

- 7 § 1 mom. 5 punkten miljöskyddsförordningen

Verksamhet där flyktiga organiska föreningar används

- 7 § 1 mom. 6 punkten miljöskyddsförordningen

Malm- eller mineralbrytning eller tagande av marksustanser och torv

- 7 § 1 mom. 7 punkten miljöskyddsförordningen

Tillverkning av mineralprodukter

- 7 § 1 mom. 8 punkten miljöskyddsförordningen

Produktion eller behandling av skinn eller textilier i en anläggning

- 7 § 1 mom. 9 punkten miljöskyddsförordningen

Tillverkning av livsmedel eller foder

- 7 § 1 mom. 10 punkten miljöskyddsförordningen

Djurstallar och fiskodling

- 7 § 1 mom. 11 punkten miljöskyddsförordningen

Trafik

- 7 § 1 mom. 12 punkten miljöskyddsförordningen

Avfallshantering samt vatten och avlopp

- 7 § 1 mom. 13 punkten miljöskyddsförordningen
- avfallshantering
- reningsverk för avloppsvatten eller avledande av avloppsvatten

Övrig verksamhet

- 7 § 1 mom. 14 punkten miljöskyddsförordningen

AVGIFTSTABELL (mall 2)

Den kommunala miljöförvaltningsmyndighetens avgifter för behandling av tillstånd, anmälningar och andra ärenden enligt miljöskyddslagen och vattenlagen

ANLÄGGNING ELLER VERKSAMHET**Avgift
mark****Avgift
euro**

Verksamhet som kan utsätta omgivningen för sådant oskäligt besvär som avses i 17 § 1 mom. lagen angående vissa grannelagsförhållanden

- 28 § 2 mom. 3 punkten miljöskyddslagen

Behandling av anmälningar

- 60–62 § miljöskyddslagen
- verksamhet som tillfälligt orsakar buller eller skakningar
- verksamhet av försöksnatur
- exceptionella situationer

Behandling av ärenden enligt vattenlagen

- begränsning av tagandet av hushållsvatten (1:16 § vattenlagen)
- undersökningstillstånd (1:31 § vattenlagen)
- dikning (6:12 § vattenlagen)
- anläggning av vatten- eller avloppsledning (9:18 §;10:7 § vattenlagen)

Behandling av övriga ärenden

- behandling och godkännande av kontrollplan
- behandling av uppenbart ogrundat ärende som anhängiggjorts på initiativ av någon annan än den part som orsakas olägenhet
- behandling av något annat ärende enligt miljöskyddslagen, mk/timme

Eurokoefficient som använts: 1 mk = 0,168187 euro

Nr 150/1992

Given i Helsingfors den 21 februari 1992

Lag om grunderna för avgifter till staten

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag innehåller stadganden om de allmänna grunderna för när statliga myndigheters prestationer skall vara avgiftsbelagda och för storleken av de avgifter som uppbärs för prestationerna samt om övriga grunder för avgifterna.

Denna lag gäller republikens president i fråga om beslutsfattande i statsrådet. (16.5.1994/348)

Lagen gäller också republikens presidents kansli samt, i fråga om riksdagen, riksdagens kansli, statsrevisorernas kansli, riksdagens justitieombudsmans kansli samt Riksdagsbiblioteket. (25.10.1996/749)

Lagen gäller inte statens affärsverk eller de statliga fonderna, om inte något annat stadgas om fonderna. Lagen gäller inte heller de ämbetsverk eller inrättningar i fråga om vilka det innan denna lag träder i kraft genom lag har stadgats att deras avgiftsbelagda verksamhet skall skötas enligt företagsekonomiska principer. (16.5.1994/348)

2 §

Lagens förhållande till övriga stadganden

Om det i någon annan lag eller med stöd av ett be- myndigande i någon annan lag utfärdas stadganden som avviker från denna lag, skall de tillämpas i stället.

Genom förordning som ges med stöd av denna lag får avvikelser göras från lagen om avstående från indrivning av särskilda smärre fordringar (266/50).

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) statliga myndigheters prestationer tjänsteät- gärder, varor som produceras och tjänster som till- handahålls av staten samt övrig verksamhet,

2) offentligrättslig prestation en sådan prestation av en statlig myndighet vars efterfrågan grundar sig på lag eller förordning och som myndigheten har faktisk ensamrätt att utföra.

2 kap.

De allmänna grunderna för när prestationer skall vara avgiftsbelagda och för avgifternas storlek

4 §

Avgiftsbelagda prestationer

Följande prestationer skall vara avgiftsbelagda, om det inte finns grundad anledning för avgiftsfrihet:

- 1) varor som en statlig myndighet har producerat,
- 2) tjänster som har tillhandahållits på beställning eller annars på uppdrag av någon,
- 3) beslut som har fattats med anledning av en an- sökan

4) övrig verksamhet, när prestationen utförs till följd av en åtgärd av mottagaren samt

5) övrig verksamhet, när prestationen utförs till följd av en åtgärd av mottagaren. (14.12.1998/961).

En prestation skall i synnerhet vara avgiftsbe- lagd, om också någon annan än en statlig myndighet utför den eller en jämförbar prestation mot avgift eller om prestationen hänför sig till mottagarens ekonomiska verksamhet.

5 §

Avgiftsfria prestationer

Följande prestationer skall vara avgiftsfria, om det inte finns särskilda skäl för att de beläggs med av- gift:

- 1) prestationer som inte kan anses direkt utförda för en enskild person eller ett enskilt företag eller annars för en klart avgränsad grupp,
- 2) prestationer vilkas syfte är att ge förmåner som tryggar utkomst, samt
- 3) råd, anvisningar, vägledning och information som ges av en myndighet, om dessa endast medför små kostnader.

6 §

Avgifter för offentligrättsliga prestationer

Storleken på den avgift som staten uppbär för en offentligrättslig prestation skall motsvara beloppet av statens totalkostnader för prestationen (självkostnadsvärde).

För en eller flera myndigheters prestationer av samma slag får fastställas en lika stor avgift även om kostnaderna för utförandet är olika. När storleken av en sådan fast avgift bestäms, skall den genomsnittliga totalkostnaden för prestationen beaktas.

Det får bestämmas att en avgift allmänt uppbärs till ett lägre belopp än prestationens självkostnadsvärde eller att avgift inte alls skall uppbäras, om det finns grundad anledning till detta av orsaker som hänför sig till hälso- och sjukvård, andra sociala ändamål, rättsvård, miljövård, utbildningsverksamhet eller allmän kulturverksamhet eller av orsaker som kan jämföras med dessa. Av särskilda skäl får det för vissa grupper bestämmas att avgift skall uppbäras till ett lägre belopp än prestationens självkostnadsvärde eller att avgift inte alls skall uppbäras. Av särskilda skäl får en avgift som annars skall fastställas så att den motsvarar prestationens självkostnadsvärde fastställas till ett högre belopp.

När det bestäms att avgift skall uppbäras för en prestation, uppbärs motsvarande avgift också hos statliga myndigheter, om det inte finns särskilda skäl för något annat förfarande.

Den myndighet som utför en prestation skall se till att utförandet inte medför högre kostnader än vad en ändamålsenlig kvalitetsnivå förutsätter.

7 §

Priset på övriga prestationer

Priserna på andra myndighetsprestationer än de som nämns i 6 § bestäms enligt företagsekonomiska grunder. I statsbudgeten kan anvisas anslag för att sänka priset på prestationer som prissatts enligt företagsekonomiska grunder.

Om en myndighet har faktisk ensamrätt att utföra en sådan prestation som avses i 1 mom., kan det pris som uppbärs för prestationen även bestämmas så att det motsvarar prestationens självkostnadsvärde.

(14.12.1998/961)

Om en myndighet utför prestationer i en dominerande ställning på marknaden, skall de bestämmelser i lagen om konkurrensbegränsningar (480/1992) som gäller missbruk av dominerande ställning på marknaden iaktas vid prissättningen av prestationerna.

(14.12.1998/961).

3 kap.

Befogenhet att besluta om avgifter

8 § 16.5.1994/348)

Ministeriernas befogenheter

Genom förordning stadgas om när beslut som fattas av republikens president och av statsrådet vid allmänt sammanträde är avgiftsbelagda samt för vilka beslut avgiften bestäms enligt självkostnadsvärdet och vilka som prissätts på företagsekonomiska grunder. Genom förordning stadgas även om de fasta avgifter som nämns i 6 § 2 mom. samt för vilka beslut, på vilken grund enligt 6 § 3 eller 4 mom. och hur avgiftens storlek kan bestämmas med avvikelse från prestationens självkostnadsvärde. I andra ärenden som gäller dessa avgifter har ministerierna själva befogenhet att fatta beslut. Med ministerium avses i denna lag också statsrådets kansli.

Varje ministerium beslutar om vilka prestationer eller grupper av prestationer hos ministeriet eller hos andra myndigheter inom dess förvaltningsområde som är avgiftsbelagda och för vilka prestationer eller grupper av prestationer avgiften bestäms enligt självkostnadsvärdet och vilka som prissätts på företagsekonomiska grunder.

Ministerierna beslutar i de fall som avses i 2 mom. också om de fasta avgifter som nämns i 6 § 2 mom. samt för vilka prestationer eller grupper av prestationer, på vilken grund enligt 6 § 3 eller 4 mom. och hur avgiftens storlek kan bestämmas med avvikelse från prestationens självkostnadsvärde.

Om ett ärende som i övrigt hör till ministeriets beslutanderätt överförs till statsrådets allmänna sammanträde, avgörs frågan om beslutet skall vara avgiftsbelagt och hur stor avgift som skall uppbäras för det, med avvikelse från 1 mom., som om det vore fråga om ett beslut av ett ministerium.

9 §

Myndigheternas befogenheter

I andra fall än de som nämns i 8 § har myndigheterna själva befogenhet att besluta i ärenden som gäller avgifter och prissättning av prestationer.

10 § (25.10.1996/749)

Särskilda ämbetsverk och inrättningar

Riksdagens kansli, republikens presidents kansli, justitiekanslerns kansli, statsrevisorernas kansli och riksdagens justitieombudsmans kansli samt Riksdagsbiblioteket, Finlands Bank och folkpensionsanstalten bestämmer själva sina avgifter.

4 kap.
Särskilda stadganden

11 §
Indrivning av avgifter

Avgifter för offentligrättsliga prestationer som nämns i 6 § får indrivnas enligt lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).

Vid indrivning av fordringar som hänför sig till andra prestationer som nämns i 7 § iaktas vad som stadgas om indrivning av privaträttsliga fordringar.

11 a § (14.12.1998/961)
Påförande av avgifter

De bestämmelser på vilka en avgift grundar sig skall framgå av ett verifikat eller en annan handling som gäller påförandet av avgiften. Om påförandet av avgifter i fråga om offentligrättsliga prestationer grundar sig på en särskild kalkyl, skall denna bifogas.

Fel som konstateras vid påförandet av avgifter kan rättas med iakttagande av vad som i lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) bestäms om rättande av sakfel och skrivfel.

Då avgifter för offentligrättsliga prestationer påförs, skall den myndighet som påfört avgiften ge anvisningar om användningen av det rättelsemedel som avses i 11 b §.

11 b § (14.12.1998/961)
Sökande av ändring i en avgift

En betalningsskyldig som anser att ett fel har begåtts när en i 6 § avsedd offentligrättslig prestation har påförts kan inom sex månader från det avgiften påfördes yrka på rättelse hos den myndighet som har påfört avgiften. Ändring i ett beslut på ett rättelseyrkande får sökas genom besvär hos den länsrätt inom vars domkrets den myndighet som påfört avgiften är belägen. Ändring får sökas inom 30 dagar räknat från det ändringssökanden fått kännedom om beslutet på rättelseyrkandet. I länsrättens beslut får ändring inte sökas genom besvär.

Tvister som gäller avgifter för andra i 7 § avsedda prestationer behandlas som tvistemål vid tingsrätten.

12 §
Närmare stadganden

Genom förordning kan, med beaktande av 10 §, utfärdas närmare stadganden om de kostnader som ingår i självkostnadsvärdet, om dröjsmålsränta vid försenad betalning, om dröjsmålsavgift som uppbärs i

stället för dröjsmålsränta, om betalningstiden och om ränta under betalningstiden, om förskott och säkerheter och om när en fordran inte behöver drivas in samt om andra omständigheter som gäller indrivningen och om verkställigheten av lagen i övrigt.

12 a § (14.12.1998/961)
Befogenhet att ge allmänna anvisningar

För enhetlig tillämpning av lagen om grunderna för avgifter till staten kan finansministeriet ge anvisningar om allmänna principer för avgiftsbeläggning och prissättning av prestationer och likaså om övriga förfaranden som anknyter till allmän administrering inom ramen för lagen om grunderna för avgifter till staten.

5 kap.
Ikraftträdande och övergångsstadganden

13 §
Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1992.

Genom denna lag upphävs

1) lagen den 29 december 1973 om grunderna för avgifter till staten (980/73) och

2) lagen den 17 oktober 1942 om grunderna för avgifter, som skola erläggas för särskilda myndigheters expeditioner och tjänsteförrättningar (806/42) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

14 §
Övergångsstadganden

De förordningar som har utfärdats med stöd av de upphävda lagarna är i kraft till och med den 31 december 1993, om de inte särskilt upphävs dessförinnan.

Om det i annan lagstiftning hänvisas till de lagar som upphävs genom denna lag, skall hänvisningen anses gälla denna.

Nr 211/1992

Given i Helsingfors den 6 mars 1992

Förordning om grunderna för avgifter till staten

På föredragning av finansministern stadgas med stöd av 12 § lagen den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/92):

Prestationers självkostnadsvärde

1 §

Till en prestations självkostnadsvärde, dvs. totalkostnaderna för utförandet av prestationen, räknas, förutom särkostnaderna för utförandet, den andel av administrations-, lokal- och kapitalkostnaderna samt av de övriga sammanlagda kostnaderna som utförandet av prestationen åsamkar en statlig myndighet. Om även andra statliga myndigheter deltar i utförandet av prestationen räknas också de ovan nämnda kostnader som åsamkas dessa myndigheter till totalkostnaderna för utförandet av prestationen.

Statskontoret kan meddela närmare anvisningar om beräkningen av prestationers självkostnadsvärde.

Uppbörd av avgifter för offentligrättsliga prestationer

2 §

Avgifterna skall uppbäras i samband med beställningen eller överlämnandet av prestationen eller genom fakturering genast när prestationen är färdig.

3 §

Avgiften skall betalas inom 14 dagar från det att räkningen tillställdes den som har beställt eller tagit emot prestationen. En räkning som sänts per post anses ha blivit tillställd beställaren eller mottagaren den sjunde dagen efter att den postades.

När en avgift skall uppbäras utomlands skall det krävas att betalning med hänsyn till omständigheterna sker så snart som möjligt efter att räkningen kom fram.

Om en avgift som uppbärs till staten inte betalas senast på förfallodagen, skall myndigheten vidta nödvändiga åtgärder för erhållande av betalningen. På ett obetalt belopp uppbärs en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen. I stället för dröjsmålsränta kan myndigheten uppbära en dröjsmålsavgift om 30 mk i sådana fall då dröjsmålsräntan understiger detta belopp. (24.5.1995/818)

4 §

Myndigheterna skall vid indrivning av avgifter beakta statens kostnader för indrivningen och sannolikheten för att den lyckas. Myndigheterna kan vid behov, med hänsyn till vad som totalt sett blir fördelaktigast för staten, avstå från att driva in en ringa avgift.

5 §

Myndigheterna kan bevilja betalningstid. Den beviljade betalningstiden får i allmänhet inte vara längre än ett år. Överenskommelsen om betalningstiden och dess villkor skall göras skriftligen. För betalningstiden uppbärs en årlig ränta enligt i 3 § 2 mom. räntelagen avsedd räntefot, förhöjd med tre procentenheter. (24.5.1995/818)

Myndigheterna kan kräva att en avgift i sin helhet eller till en del betalas på förhand eller kräva säkerhet för att avgiften betalas. Säkerhet kan krävas även i de fall då myndigheterna beviljar betalningstid. Som säkerhet får i regel endast godkännas depositioner i pengar eller proprieborgen som ställts av en penningrättning eller försäkringsanstalt.

Särskilda stadganden

6 §

Utöver vad som stadgas i 11 § 2 mom. lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92) skall vid indrivning av fordringar som avses i lagens 7 § iakttas räntelagen (633/82).

7 §

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1992.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.